

Ladislav Malý - Vzpomínky jednoho disidenta

Autor: Ladislav Malý

- došlo do redakce! Z memoárů národního konzervativce...

Dny utíkají jeden za druhým a než se člověk naděje, rok je pryč; jak stárnu už roky ani nepočítám. Ve Vzpomínkách si vybavuji události svého mládí, kdy tělo nebolelo, člověk se z ranního probuzení těšil na očekávání kouzla života, svit slunce působil rozkoš, v zimě přikrylo zemi neuvěřitelné množství čistého sněhu. Příroda svým pravidelným koloběhem ukazovala na normálnost světa, to všechno odvál čas...

Prožil jsem celé období komunismu v **Československu**. I přes zdání jakési normálnosti světa, náš národ prožíval škaredou dobu. Ve své knize se snažím dost neuměle vykreslit čas svého mládí, přičemž se stylizuji do postavy Křištofa -, Křištof je moje literární alter ego. Snažím se uplynulý čas podávat tak, jak jsem ho na pozadí světového dění skutečně prožil a jak působil a ovlivňoval nejen můj, ale charakter nás všech, jimž bylo dáno v Československu žít. Byla to doba, která nás všechny svou neláskou pohltila, zatvrdila naše srdce a zatemnila mozek. Nedílnou součástí mého života bylo hledání správné životní cesty, popisují svou cestu duchovního růstu a ukotvení v katolické církvi.

Můj život rozhodně není životem intelektuála, nýbrž životem prostého člověka; vyrostl jsem jako sirotek bez otce, pronásledován nemocemi, pracoval jako dělník, celoživotní student, věřící katolík, který rozpoznal komunistickou lež a stal se **disidentem**. Disidentem je každý, ať intelektuál či dělník, který v režimu totalitní moci nechce svoje svědomí pošpinit souhlasem s touto mocí a veřejně se nestydí za svoje názory.

V současnosti - pětatřicet let po převratu -, je mezi lidmi patrná jakási pozvolná snaha o rehabilitaci **komunismu**. Právě moje Vzpomínky jsou pro tyto lidi, kteří stále komunismus ústy vzývají, a srdce mají plné hořkosti a nostalgického vzpomínání na vepřovou s knedlíkem a zelím za šest padesát v restauraci, čímž se sami deklasují na tažný dobytek, jemuž stačí jídlo a práce. Ať si každý takový uvědomí, že éra komunismu pošlapala nejen přirozená občanská práva, ale i přirozené zákony ekonomiky, bez nichž není cesty k úspěšnému rozvoji společnosti; éra komunismu byla skutečně pro Český a Slovenský národ dobou temna.

+

P. Malý (*1946) vystudoval hutní průmyslovku, pracoval v různých povoláních, ať už na Kladně ve válcovnách huti Koněv, u Československých státních drah jako defektoskopista, u zedníků na stavbě nebo v pražských strojírenských podnicích. Od adolescentních let se však jeho zájmy točily především kolem **politiky, historie, náboženství, filosofie**. Po tzv. antikomunistickém převratu v roce 1989 vystudoval Katolickou teologickou fakultu Karlovy univerzity v Praze. – Za nekompromisní názory na komunistický režim (formativní prožitek: **osmašedesátý**, tanky v ulicích!) byl mnohokrát tehdejšími jeho vykonavateli pronásledován a vyslýchán, opakovaně se ocitl v cele předběžného zadržení v pražské Bartolomějské, a to zejména po podpisu Charty 77, a ještě více pak jako aktivista Hnutí za občanskou svobodu. Na jaře 2014 byl Ministerstvem národní obrany ČR oceněn odznakem „Za odboj a odpor proti komunismu“. – Jako praktikující konzervativní katolík samozřejmě odmítá i popřevratovou, na zednářských postulátech založenou („globalistickou“), židomilnou liberální demokracii, a proto byl záhy činný v různých pronárodních (národoveckých, nacionálních, vlasteneckých) iniciativách (proti vstupu do Evropské unie!), zejména v politické straně **Národní sjednocení** s listem *Polnice*. V nakladatelství ABB mu vyšly brožury *Konec liberalismu v česku. A co dál?* (2017, druhé upravené vydání), resp. **Stavovský stát** (2018) s podtitulem „stavovská demokracie jako řešení současné krize“. Text *Soužití Čechů s Němci*, „netradiční pohled na česko-německé vztahy v nedávné historii“, pootvívá oči zaslepenému hurávlástenčení... Dodnes vede **Národní konzervativci** (s nepřehlédnutelnou „knihovnou NSJ“).